

РЕШЕНИЕ

№ 305

гр. Перник, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Ц. Ч. М.
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело №
20231720104742 по описа за 2023 година

Образувано е по искова молба на Мини открит въгледобив“ ЕАД, ЕИК 113551816, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Кракра“ № 70 срещу „Аква Мин“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Максим Горки“, бл. 6, вх. А, ет.1, ап.1 с правно основание чл. 439 ГПК.

Ищецът „Мини открит въгледобив“ ЕАД твърди, че на 25.09.2023 г. било получило уведомление от ЧСИ Ст.Б. по изп.д. № 1900/2023 г. , като били уведомени, че изп.д. № 496/2017 г. по описа на ЧСИ Е.Д. било прехвърлено за продължаване на изпълнението по делото и било образувано при ЧСИ Ст.Б. на 21.06.2023 г. От издаването на изп. лист на 12.12.2016 г. до образуването на изп.д. № 1900/2023 г. по описа на ЧСИ Ст. Б. на 21.06.2023 г. били изминали повече от 5 години и вземанията били погасени по давност на основание чл. 117, ал. 2 ЗЗД. Ищецът не посочва какви изпълнителни действия са били извършвани по двете изпълнителни дела.

В уточнителната си молба от 25.10.2023 г. ищецът посочва, че изпълнителният лист от 12.12.2016 г. бил издаден по гр. № 11/2015 г. на ПРС и бил за вземане на ответното дружество в размер на 838 лв., съставляващо разноски присъдени в полза на ответника съобразно уважената част на исковите. Моли съдът да признае за установено, че по отношение на ищеца не съществува вземане в полза на ответното дружество обективизирано в изпълнителният лист от 12.12.2016 г. бил издаден по гр. № 11/2015 г. на ПРС и образувано изп.д. № 1900/2023 на ЧСИ Ст. Б. в размер на 838 лв., тъй като същото било погасено с изтичането на пет годишна погасителна давност. Претендира сторените по делото разноски.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, изразява становище за недопустимост и неоснователност на исковите. Ищецът не бил посочил имената на представител на ответника, телефонен номер и ел. поща на ищеца. Също така бил посочил, че искът е неоценяем независимо, че същият бил оценяем. Не бил изложил конкретни обстоятелства и не бил представил писмени доказателства обосноваващи основателността на претенцията му. Били извършвани изпълнителни действия годни да прекъснат давността и същата не била изтекла. Това се установявало от изпълнителните дела образувани при ЧСИ Е. Д. и ЧСИ Ст. Б.. Не се установявало кои

представлява ищцовото дружество и не било приложено пълномощно, от което да бъде видно, че юриконсулт А. има право да представлява дружество. Моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен и претендира сторените по делото разноски.

Съдът, счита, че посочените от ответника съображения не правят исковата молба нередовна. Видно от служебно извършената справка за актуално състояние от Търговския регистър представител на ищцовото дружество е В. М., който е упълномощил юриконсулт А. да го представлява в настоящото производство видно от представеното с исковата молба пълномощно.

Съдът с влязло в сила на 09.02.2024 г. Определение № 217 от 19.01.2024 г. е върнал насрещната искова молба депозирана от ответното дружество и е прекратил производството по отношение на насрещния иск.

При тези твърдения съдът счита, че е сезиран с обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, от страните се признават следните права и обстоятелства: наличието на висящо изп.д. 1900/2023 г. по описа на ЧСИ Ст. Б. поради което съдът с определението по чл. 140 ГПК от 16.02.2024 г. е обявил посочените безспорни между страните права и обстоятелства за ненуждаещи се от доказване по смисъла на чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК.

С оглед общото правило на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на всяка от страните е да установи фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици. С определението от 16.02.2024 г. съдът е разпределил доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва : Указал е на ищеца, че следва да докаже, правния си интерес от настоящото дело, наличието на висящо изпълнително производство, както и че е налице новонастъпило обстоятелство по см. на чл. 439 ГПК, а именно факт настъпил след издаването на изпълнителния лист относно вземанията, за които е издаден, каквото в случая се явява изтеклата петгодишна погасителна давност за вземанията. С оглед твърденията на ищеца в исковата молба, че задължението е погасено по давност, съдът е указал на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване на обстоятелствата, довели до прекъсване, респ.спиране на давностния срок, каквото се явява предприемането на изпълнително действие, което прекъсва давността.

Съдът, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

От приложения заверен препис на изп.д. № 1900/2023 г. по описа на ЧСИ С. Б. се установява, че първоначално е образувано под № 496/2017 г. по описа на ЧСИ Е. Д. по молба с вх. № 09307/04.09.2017 г. на „Аква-Мин“ ЕООД с приложен изпълнителен лист от 12.12.2016 г., издаден на основание Решение № 201/18.03.2016 г. по гр.д. № 00011/2015 г. по описа на РС-Перник и Решение № 314/04.10.2016 г. по в.гр.д. № 469/2016 г. на ОС-Перник, срещу „Мини открит въгледобив“ ЕАД за сумата от 838 лв., съставляваща разноски съобразно уважената част на исковите.

В молбата е направено искане да бъде наложен заповед върху банковите сметки на третото задължено лице „Хийт Енерджи“ ЕООД до размера на дължимата сума. На 09.11.2017 г. е изпратена покана за доброволно изпълнение до „Мини открит въгледобив“ ЕАД получена на 13.11.2017 г. На трето задължено лице „Хийт Енерджи“ ЕООД му е било изпратено заповедно съобщение на 03.11.2017 г. С молба от 18.01.2018 г. вискателят е отправил искане да бъде наложен заповед върху вземането, което има длъжникът към трето задължено лице „Хийт Енерджи“ ЕООД чрез налагане на заповед върху банковите сметки на третото задължено лице, отказано с постановление на съдебния изпълнител от 19.01.2018 г. На 14.03.2018 г. вискателят отново е поискал да се наложи заповед върху вземането, което има длъжникът към трето задължено лице „Хийт Енерджи“ ЕООД чрез налагане на заповед върху банковите сметки на третото задължено лице. На 19.03.2018 г. са били изпратени напомнителни писма от ЧСИ Е. Д. до длъжника и до трето задължено лице „Хийт Енерджи“ ЕООД.

С молба от 17.01.2020 г. вискателят е отправил искане да бъде наложен заповед върху

вземането, което има длъжникът към трето задължено лице „Обединена българска банка“ АД, произтичащо от договор за наем на помещение. На 10.02.2020 г. е изпратено заповорно съобщение до „ОББ“ АД като трето задължено лице за налагане на заповор върху вземането, което длъжникът има от наем на помещение. С молба от 17.02.2020 г. „ОББ“ АД уведомява съдебният изпълнител, че няма сключен договор за наем на помещение с длъжника. ЧСИ Е. Д. е изпратила на 18.08.2022 г. заповорно съобщение до трето задължено лице „Общинска банка“ АД, с което налага заповор върху вземането, което има длъжникът към трето задължено лице „Общинска банка“ АД, произтичащо от наемни правотоношение. На 09.09.2022 г. „Общинска банка“ АД, е отговорила, че няма наемни отношения с длъжника.

На 18.08.2022 г. е изпратено заповорно съобщение до „Общинска банка“ АД като трето задължено лице за налагане на заповор върху вземането, което длъжникът има от наем на помещение. С писмо от 09.09.2022 г. „Общинска банка“ АД уведомява съдебният изпълнител, че няма наемни отношения с длъжника. На 17.11.2022 г. е изпратено заповорно съобщение до ОЗК „Застраховане“ АД като трето задължено лице за налагане на заповор върху вземането, което длъжникът има от наем на помещение, получено на 21.11.2020 г. С уведомление от 28.11.2022 г. ОЗК „Застраховане“ АД като трето задължено лице е заявило, че приема вземането срещу „Мини открит възгледобив“ АД за основателно, върху същото няма наложен друг заповор и няма претенции от други лица. С молба от 16.06.2023 г. вискателят е отправил искане изпълнителното дело да бъде прехвърлено на ЧСИ С. Б. за продължаване на изпълнителните действия. С молба от 20.07.2023 г. вискателят е отправил искане за налагане на заповор върху вземанията на длъжника от „ОЗК Застраховане“ АД и „Общинска банка“ АД, както и налагане на възбрана върху посочени в молбата имоти. На 24.08.2023 г. е изпратено съобщение до „ОЗК Застраховане“ АД длъжимите суми към „Мини открит възгледобив“ ЕАД, ако има такива, да бъдат преведени по банковата сметка на ЧСИ С. Б. по изп.д. № 1900/2023 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи: Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК, доколкото в исковата молба се съдържат твърдения, че са погасени по давност вземанията, за които в полза на ответното дружество е издаден изпълнителен лист и образувано изпълнително дело. В случая изпълнителният лист е издаден за вземания по влязло в сила решение, поради което съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД новата давност е пет години. По делото не са представени доказателства за момента на влизане в сила на решението, поради което съдът приема, че предвиденият в закона петгодишен давностен срок е започнал да тече от датата на издаване на изпълнителния лист – 12.12.2016 г., към който момент страните не спорят, че решението е влязло в сила. От приложения препис на изп.д. № 1900/2023 г. по описа на ЧСИ С. Б. се установява, че първоначално въз основа на молба на вискателя от 04.09.2017 г. за вземанията по изпълнителния лист е образувано изп.д. № 496/2017 г. по описа на ЧСИ Е. Д.. Съобразно постановките на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълкувателно дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, с което ППВС № 3/1980 г. е обявено за изгубило смисъл, давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Не е необходимо предприемането на действие от съдебния изпълнител в рамките на искания изпълнителен способ да е задължително успешно, вкл. и когато длъжникът не разполага със сметка в банка /арг. от т. 5 от ТР № 3 от 10.07.2017 г. на ВКС по т.д. № 3/2015 г. на ОСГТК на ВКС/, за да се счита давността прекъсната. Това следва и от граматическото тълкуване на употребеното в чл. 116 б. „в“ ЗЗД понятие „с предприемане“ на изпълнителни действия, а не с извършване. В ТР № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълкувателно дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС също се приема, че искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи /в този смисъл и Решение № 61/01.03.2021 г. по в.гр.д. № 714/2020 г. на ОС-Перник и Решение № 248/08.07.2021 г. по в.гр.д. № 268/2021 г. на ОС-Перник/. В случая погасителната давност за вземанията е прекъсната с молбата от 04.09.2017 г. за образуване на изпълнителното дело, съдържаща искане за предприемане на конкретен изпълнителен способ, а след това е прекъсвана многократно - с молбите за налагане на заповор върху вземанията на длъжника от

трети задължени лица от 03.11.2017 г., 17.01.2020 г. и 10.02.2020 г., на 18.08.2022 г. Не прекъсва давността молбата от 18.01.2018 г. за налагане на заповест върху банковите сметки на третите лица, доколкото така поисканият способ е незаконосъобразен. При бездействие на кредитора в период от две години производството се прекратява поради т. нар. „перемпция“, като това се осъществява по силата на закона, без да е необходим допълнителен юридически факт, а постановлението на съдебния изпълнител единствено констатира осъществяването на предвидените в закона материални предпоставки – в продължение на две години вискателят да не е поискал извършването на изпълнителни действия. Тъй като между изпълнителните действия от 10.02.2020 г. и 18.08.2022 г. е налице бездействие на кредитора в период от две години, изпълнителното дело е прекратено по силата на закона на 11.02.2022 г. С Решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., ГК, е прието, че перемпцията е без правно значение за прекъсването на давността. Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ – той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. С оглед изложеното, давността е прекъсната отново с подаване на молбата от вискателя за налагане на заповест от 18.08.2022 г., след това отново е прекъсната с молбите за налагане на заповест върху вземанията от третите задължени лица от 17.11.2022 г. и 20.07.2023 г. От гореизложеното следва, че предвидената в закона погасителна давност за вземанията не е изтекла, поради което предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По разностите:

Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК предвид изхода на спора право на разноски се поражда за ответника, който не е направил искане за това, поради което разноски не следва да бъдат присъждани на никоя от страните. Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Мини открит въгледобив“ ЕАД, ЕИК 113551816, с адрес: гр. Перник, ул. „Кракра“ № 70, представлявано от В. М., срещу „Аква Мин“ ЕООД, ЕИК 200738980, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Максим Горки“, бл. 6, вх. А, ет. 1, ап. 1, иск с правно основание чл. 439 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника принудително изпълнение на вземане в обективирано в изпълнителния лист от 12.12.2016 г. издаден на основание влезли в сила Решение № 201/18.03.2016 г. по гр.д. № 00011/2015 г. по описа на РС-Перник и Решение № 314/04.10.2016 г. по в.гр.д. № 469/2016 г. на ОС-Перник и образувано изп.д. № 1900/2023 на ЧСИ Ст. Б. в размер на сумата от 838 лв., съставляваща сторени разноски съобразно уважената част на исковите, като **неоснователен**.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____